

نگاهی به جلسه‌ی ۱۶ ساعته‌ی شورایی عالی کار

آب در هاون کوبیدن!

امیرجواهری لنگرودی

amir_772@hotmail.com

باید این بازی را بهم زد!

بار دیگر و به مانند هر سال، دزدان و کارگر فروشان و غارتگران ارزش‌های تولید شده‌ی طبقه ما، در اطاق‌های دربسته جمع شده تا «حداقل دستمزد کارگران» سال ۱۴۰۲ را به ثمن بخس، به‌دور میز تشریفاتی رقم زنند تا ثروتی را که کارگران تولید می‌کنند، بالا بکشند.

نمایشی تکراری و مشمئزکننده‌ی تعیین این حداقل دستمزد در واقع امر اجاره‌ی نیروی کاری‌ست که کارگر تولید می‌کند. اگر آن نباشد، ریالی ثروت در هیچ کجای دنیا و در درازنای زمان، تولید نشده و دست هیچ دولت و کارفرمایی را نمی‌گیرد. پس اگر کارگری نباشد، تولیدی نیست، انباشت ثروت و سودی هم در کار نخواهد بود. در ایران مسخره‌ترین وجه تعیین این حداقل دستمزد در دل مذاکرات "سه جانبه گرایی" بدون نمایندگان واقعی کارگران تعیین می‌شود. این جاست که می‌توان گفت: هرآنکه می‌خواهد برای نیروی رنج و کار جامعه ما و به جای آنها برای رقم دستمزدی که سرنوشت یک سال کاری آنهاست، در شرایطی که آنها حضور ندارند تصمیم بگیرد، دشمنان شناخته شده‌ی آنانند!

چاره کار نیز تنها در سازمان‌یابی طبقه کارگر و متشکل شدن آنها در کمیته‌های اقدام برای تعیین دستمزد در طول سال است. هرآنکه مایل نیست برای زندگی بهتر دیگران بجنگد، همیشه دنبال سودجیب خود است.

نشست روز جمعه ۲۶ اسفند ماه، که از ساعت ۹ صبح آغاز شده بود، پس از ۱۶ ساعت مذاکره فشرده بی‌نتیجه پایان یافت.

در خبرها آمده است: «روزجمعه، ۲۶ اسفند ماه، برای تعیین حداقل حقوق سالانه‌ی کارگران در دل قوای سه جانبه نمایندگان "دولت، کارفرما و به اصطلاح نمایندگان خودبرگزیده‌ی کارگران" شورای عالی کار طی نشست‌ی که از ساعت ۹ صبح آغاز شده بود، پس از ۱۶ ساعت مذاکره فشرده، بی‌نتیجه پایان یافت. وزیر کار در برابر دوربین‌ها دروغ آشکاری را تحویل مردم داد و گفت: «به اشتراکات زیادی میان دیدگاه شرکای اجتماعی کارگری و کارفرمایی رسیدیم که به دلیل وجود برخی نقاط اختلاف دیدگاه قرار شد با حل این نقاط جلسه نهایی برای تصویب حداقل دستمزد سال ۱۴۰۱ را در روز یکشنبه ۲۸ اسفندماه داشته باشیم.» (ایلنا ۲۷ اسفند)

پیگیری مباحث این نشست در روز بعد، از زبان محسن باقری (رئیس کارگروه مزد کانون عالی شوراهای اسلامی کار سراسر کشور) نشان داد که وزیر کار دروغ‌شاخداری را تحویل مزد و حقوق بگیران کشور داده است. باقری گفت: «نکته‌ای که در ابتدا باید بگویم این است که وزیر کار در آن جلسه تاکید کردند که مبنای تمام مذاکرات جلسه، قانون کار باشد که اتفاقاً مورد استقبال نمایندگان کارگری نیز قرار گرفت» و ادامه داد: «بند دو ماده ۴۱ قانون کار، صراحتاً اشاره می‌کند که مزد

کارگران باید به اندازه‌ای باشد که حداقل‌های یک زندگی را تامین کند. بنابراین وقتی وزیر کار می‌گوید باید قانون کار مبنای مذاکره قرار بگیرد، یعنی باید این ماده را مبنای قرار داد. با این پیش فرض، عدد ۱۳ میلیون و ۹۰ هزار تومان به عنوان سبد معیشت مبنای توافق اولیه قرار گرفت؛ یعنی ما مذاکره روی این عدد را پذیرفتیم به شرط آنکه طبق بند ۲ ماده ۴۱ قانون کار، تمام رقم سبد، مبنای افزایش دستمزد قرار گیرد.» رئیس کارگروه مزدی افزود: «در آن جلسه، بی‌اخلاقی بزرگی اتفاق افتاد؛ این عدد به بیرون جلسه راه یافت و بعد از آن هم با ارائه‌ی یک فرمول کاملاً جدید که خارج از رویه‌ی سال‌های گذشته شورای عالی کار بود، به عدد ۷ میلیون و نهصد هزار تومان رسیدند؛ یعنی همان بیست درصد افزایش حقوقی که دولت در لایحه برای کارمندان در نظر گرفته است! با انتشار این رقم همه‌های بسیاری علیه گروه کارگری به راه افتاد، در حالیکه ما به هیچ عنوان این رقم را نپذیرفتیم و نخواهیم پذیرفت.»

باقری مدعی شد «درز این اعداد و ارقام نادرست به بیرون جلسه و همه‌ای که علیه گروه کارگری به راه افتاد؛ سبب ترک جلسه از سوی گروه کارگری شد که بعد از ورود وزرای صمت و اقتصاد و با پادرمیانی، نمایندگان کارگری به جلسه برگشتند تا مذاکرات از سر گرفته شود...» (ایلنا ۲۸ اسفند)

از مضمون خبرهای به بیرون درز کرده این حاصل می‌گردد؛ که نمایندگان کار فرمایی؛ عددی را منظور نداشتند. برای آنان همان استدلال قدمی عمل می‌کند که افزایش دستمزد، باعث تورم و یا بسته شدن کارگاه‌ها می‌شود. از اینرو پشت نمایندگان دولت که به مثابه بزرگترین کارفرما عمل می‌کند، سنگر گرفته‌اند و با آن اشتراک منافع و همسویی دارند.

نهایتاً پس از نمایشات مهوع و مبتذل قهر و آشتی و دروغ‌پردازی‌ها، در سومین جلسه‌ی شورای عالی کار که مدعی‌اند از ساعت ۱۹ روز ۲۸ اسفند تا بامداد امروز (۲۹ اسفند) تداوم داشت، در ساعت ۱،۳۰ بامداد ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ درحالی‌که تعطیلات نوروزی آغاز شده است، حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۴۰۲ با ۲۷ درصد، افزایش چنین اعلام شد: «پایه مزد ماهانه کارگران به رقم ۵۳۰۸۲۸۴۰ ریال افزایش یافت. همچنین بن کارگری به رقم ۱۰۰۰۰۰۰۰ ریال، حق مسکن به رقم ۹۰۰۰۰۰۰۰ ریال و حق اولاد به ۵۳۰۸۲۸۴ ریال افزایش یافت. پایه سنوات روزانه نیز به ۲۱۰۰۰۰۰۰ ریال رسید.» (ایلنا ۲۹ اسفند)

با توجه به رقم رسمی تورم افزایشی ۴۸ درصدی، این بار کوه شورای عالی کار نه تنها همان موش هر ساله را نزناید، بلکه اصولاً مرده زائیده و اعلام این رقم دهن‌کجی آشکار به طبقه‌ی کارگر و مزدبگیران جامعه ما است. دهن‌کجی که پاسخش را قطعاً و در ماه‌های آتی، در کف خیابان از کارگران خواهند گرفت.